

บทที่ 4

การดำเนินการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่องภาพลักษณ์ของนักการเมืองไทยกับการยอมรับของประชาชน เป็นการศึกษาว่าภาพลักษณ์ของนักการเมืองมีส่วนสัมพันธ์กับการยอมรับหรือไม่ ยอมรับนักการเมืองนั้น ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานว่า "ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ และสังคม อันได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา รายได้ และอาชีพ มีความสัมพันธ์กับการยอมรับหรือไม่ยอมรับภาพลักษณ์ที่ไม่ดีของนักการเมือง" ซึ่งสามารถกำหนดตัวแปรได้ดังนี้

1. ตัวแปรอิสระ ที่จะนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และ อาชีพ

1.1 เพศ แบ่งออกเป็น

- เพศชาย
- เพศหญิง

1.2 อายุ แบ่งออกเป็น 5 ระดับ

- ผู้ที่มีอายุระหว่าง 18-30 ปี
- ผู้ที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี
- ผู้ที่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี
- ผู้ที่มีอายุระหว่าง 51-60 ปี
- ผู้ที่มีอายุ 61 ปีขึ้นไป

1.3 ระดับการศึกษา แบ่งออกเป็น

- มัธยมศึกษาตอนต้น หรือต่ำกว่า
- มัธยมศึกษาตอนปลาย
- ปริญญาตรี หรือสูงกว่า

1.4 อาชีพ

- ข้าราชการ ทหาร ตำรวจ
- พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- รับจ้างในสถานประกอบการภาคเอกชน
- อาชีพอิสระ เช่น ค้าขาย, แพทย์, วิศวกร เป็นต้น

1.5 รายได้

- ต่ำกว่า 8,000 บาท
- 8,001-13,000 บาท
- 13,001-18,000 บาท
- 18,001-23,000 บาท
- 23,001 ขึ้นไป

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การยอมรับหรือไม่ยอมรับภาพลักษณ์ที่ไม่ดีของนักการเมือง สำหรับตัวแปรนี้ ผู้วิจัยได้มองการเกิดของภาพลักษณ์ จากการรับรู้ข่าวสารที่มีส่วนสัมพันธ์กับ องค์ประกอบอื่น ซึ่งจะก่อตัวขึ้นจากการผสมผสานขององค์ประกอบเชิงความรู้ การรับรู้ ความรู้สึก และ การกระทำจนเกิดเป็นภาพขึ้นมา กล่าวคือ จะมีสิ่งที่ถูกสังเกตซึ่งเป็นสิ่งที่ถูกรับรู้ผ่านเข้ามาทางการรับรู้ ซึ่งได้แก่สัมผัสทั้ง 5 ของบุคคล อาจเป็นการสังเกตจาก ประสบการณ์โดยตรงหรือโดยอ้อม และจากกระบวนการของการรับรู้ที่สร้างขึ้นมานี้เองได้ไป เกี่ยวพันพื้นฐานประสบการณ์เดิม เช่น ทศนคติ ค่านิยม เกิดเป็นความรู้สึกที่มีความพร้อมที่จะ แสดงออกและเป็นการกระทำที่มีทิศทางด้วย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษาวิจัยโดยได้ศึกษา แนวความคิดทางทฤษฎี ผลงานวิจัย และบทความต่างๆที่เกี่ยวข้องกับภาพลักษณ์ของ นักการเมืองในด้านต่างๆซึ่งแบบสอบถามที่ได้จะมีทั้งคำถามแบบปิดและคำถามแบบเปิดเพื่อให้ ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็น แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 คำถามที่เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ เพศ ,อายุ ,ระดับ การศึกษา ,อาชีพและรายได้

ตอนที่ 2 คำถามที่ทดสอบความคิดเห็นของประชาชนในเรื่องภาพลักษณ์ของนักการเมืองซึ่งในส่วนนี้ผู้วิจัยได้แบ่งการมองภาพลักษณ์ของนักการเมืองออกเป็น 3 ส่วนคือ

1. ภาพลักษณ์ในด้านของความเป็นผู้นำทางการเมือง อยู่ในแบบสอบถาม ข้อ 1-8
2. ภาพลักษณ์ในด้านคุณสมบัติส่วนตัวของนักการเมือง อยู่ในแบบสอบถาม ข้อ 9-16
3. ภาพลักษณ์ในด้านบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของนักการเมืองอยู่ในแบบสอบถามข้อ 17-24
 - บทบาทหน้าที่ที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ
 - บทบาทหน้าที่ในฐานะที่เป็นตัวแทนของประชาชน

ภาพลักษณ์ในด้านของความเป็นผู้นำทางการเมือง

นักการเมืองซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับเลือกตั้งจากประชาชนให้เป็นตัวแทนเข้าไปบริหารประเทศในฐานะที่เป็นผู้นำทางการเมือง จะมีส่วนชี้นำคตของคนทุกคนในสังคม เป็นผู้ที่มีอิทธิพล สามารถส่งผลกระทบต่อทั้งทางด้านความคิดและการกระทำแก่สังคม ผู้นำทางการเมืองต้องเป็นบุคคลที่มีคุณภาพสูง ควรมีจริยธรรมประจำใจ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตนและพวกพ้อง นักการเมืองที่ขาดจิตสำนึกทางการเมืองต่างไม่มีหลักยึดทางอุดมการณ์ การประเมินคุณค่าของประชาธิปไตยจะลดลงทันทีเมื่อเทียบกับผลประโยชน์ของพรรคการเมืองหรือผลประโยชน์ส่วนตัว ซึ่งจะปรากฏชัดในภาพของการโยกย้ายสับเปลี่ยนพรรคของสมาชิก กสภผู้แทนราษฎรการจัดสรรโควตาตำแหน่งรัฐมนตรีกระทรวงต่าง ๆ การเมืองกลายเป็นแหล่งผลประโยชน์ก้อนใหญ่ที่กลุ่มคนผู้มีอิทธิพลแสวงหา ค่านิยมการให้ความสำคัญของวัตถุ เกียรติยศ ชื่อเสียงมากกว่าความถูกต้องชอบธรรม กลายเป็นเอกลักษณ์สังคมไทยที่แสดงออกอย่างชัดเจนในตัวนักการเมือง ผู้นำทางการเมืองที่ผู้มีความประพฤติดีต้องทำงานเพื่อส่วนรวมด้วยความเสียสละ ไม่ฉ้อราษฎร์บังหลวงหรือคอร์รัปชัน หรือกระทำโดยเจตนาหรือประมาทเลินเล่อใดๆ ที่มุ่งส่งเสริมการฉ้อราษฎร์บังหลวงโดยผู้อื่น

ภาพลักษณ์ในด้านคุณสมบัติส่วนตัวของนักการเมือง

การเป็นนักการเมืองที่มีคุณลักษณะที่ดีจะมีลักษณะพื้นฐานของการดำเนินชีวิตแบบเสมอต้นเสมอปลาย มีประวัติดี มีการดำเนินชีวิตตั้งแต่อดีตที่โปร่งใสทั้งในชีวิตหน้าที่การงาน และชีวิตส่วนตัวต้องเป็นผู้ที่มีความหวังดีต่อสาธารณชนและต้องมีชีวิตครอบครัวเป็นแบบอย่าง นักการเมืองจะต้องเป็นผู้ที่ประกอบแต่สัมมาอาชีพตลอด ไม่มีประวัติทางทุจริต ไม่มีประวัติ

ในการดำเนินธุรกิจที่สังคมไม่ยอมรับไม่มีกิจการที่เกี่ยวข้องกับการพนันหรือธุรกิจที่สร้างปัญหาสังคม เช่นกันที่นักการเมืองต้องมีความซื่อสัตย์สุจริต

นักการเมืองต้องเป็นผู้มีวิสัยทัศน์ ผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลจะเป็นที่น่าเชื่อถือของคนที่ต้องตามและคนที่ติดต่อสัมพันธ์ด้วย ผู้คนจะอยากฟังความคิดเห็นและมุมมองของเขา เพื่อจะได้ทิศทางที่เป็นประโยชน์ จึงจำเป็นต้องเป็นคนที่วิสัยทัศน์มองอนาคตเป็นคนที่มีความคิดริเริ่ม ทันสมัย มีลักษณะของความเป็นสากล สามารถติดต่อสร้างความสัมพันธ์อันดีถึงนานาชาติได้ ทำให้นักการเมืองจะต้องเป็นผู้ที่มีคุณวุฒิที่จะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารประเทศชาติ เนื่องจากปัญหาที่สำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาประเทศ คือการได้มาซึ่งนักการเมืองที่ไม่มีความรู้ในเรื่องที่ตนเองต้องเข้าไปบริหารไม่สามารถบริหารจัดการได้อย่างดีเลิศใน 3 ด้าน คือ บริหารงาน บริหารคน และบริหารเศรษฐกิจ นักการเมืองจำนวนมากไม่มีความรู้ในสายงานที่ตนเองขึ้นดำรงตำแหน่ง จึงไม่มีคุณสมบัติเพียงพอ ในการดำรงตำแหน่งบริหารประเทศเมื่อเข้ามาบริหารระดับประเทศก็ไม่สามารถตัดสินใจดำเนินแนวนโยบายวางแผนให้ทันสมัย สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งที่เป็นคุณสมบัติส่วนตัวของนักการเมือง คือสติปัญญาความรอบรู้ นักการเมืองที่ดีควรเป็นผู้มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด รอบรู้ในเรื่องราวต่างๆ นักการเมืองที่มีเขาวนปัญญาจะสามารถตัดสินใจปัญหาได้อย่างแยบยล และจะต้องเป็นผู้ที่มองเห็นปัญหาได้ดี สามารถฉกฉวยโอกาสเพื่อประเทศชาติในเวทีการแข่งขันกับประเทศต่างๆได้

ภาพลักษณ์ในด้านบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของนักการเมือง

บทบาทของนักการเมืองนั้นต้องรู้ว่าการมีหน้าที่สำคัญอย่างไร และเข้าใจถึงบทบาทหน้าที่เหล่านั้น รวมทั้งขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่ด้วยการรู้และการเข้าใจในบทบาทและขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่จะทำให้ดำเนินการปกครองด้วยความพอเหมาะ มีความรับผิดชอบหรืออดทน การกระทำหน้าที่ที่ควรทำหรือกระทำนอกเหนืออำนาจหน้าที่อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชนและประเทศชาติ สืบเนื่องจากประชาชนทั้งประเทศไม่สามารถแสดงบทบาทและใช้อำนาจได้โดยตรง การดำเนินการทางการเมืองการปกครองจึงเป็นไปโดยตัวแทนที่ได้รับเลือกจากประชาชน ในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร บทบาทหน้าที่ของนักการเมืองจึงเป็นหลักการปกครองโดยผ่านทางสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในฐานะตัวแทนของประชาชน

บทบาทหน้าที่ในฐานะตัวแทนของประชาชน เป็นบทบาทหน้าที่ในการรักษาสิทธิไม่ให้มีการกระทำใดๆ อันจะเป็นผลกระทบกระเทือนต่อสิทธิและผลประโยชน์ของประชาชน ตลอดจนให้ความช่วยเหลือเรียกร้องให้ได้มาในสิ่งที่ประชาชนต้องการ เป็นตัวแทนสะท้อน

ความคิดเห็นและความต้องการของประชาชนเป็นสื่อกลางระหว่างประชาชนกับฝ่ายบริหาร เสนอแนะหรือให้ข้อคิดเห็นถึงหรือคัดค้านถ้าเห็นว่ากระทบกระเทือนต่อสิทธิประโยชน์ต่อประชาชน บทบาทของความเป็นตัวแทนนอกสภา เช่น การออกเยี่ยมเยียนประชาชนเป็นกิจกรรมที่สำคัญสำหรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งชี้ให้เห็นถึงการให้ความสนใจและความสำคัญแก่ประชาชน และเป็นโอกาสที่จะได้พบกับประชาชนเพื่อรับทราบปัญหาโดยตรงจากประชาชน

ส่วนบทบาทหน้าที่ของนักการเมืองในสภาผู้แทนราษฎรนั้นนักการเมืองเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับการเมืองโดยตรงในฐานะที่เป็นผู้ปฏิบัติทางการเมือง บทบาทดังกล่าวจะกำหนดอำนาจหน้าที่ไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ ดังเช่น หน้าที่ในการออกกฎหมาย การตราพระราชบัญญัติ บทบาทในการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน เป็นบทบาทหนึ่งของนักการเมืองในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและไม่ว่านักการเมืองนั้น ๆ จะเป็นฝ่ายรัฐบาลหรือฝ่ายค้านก็ตาม บทบาทต่าง ๆ ดังกล่าวจะเป็นกลไกอย่างหนึ่งที่นักการเมืองจำเป็นจะต้องกระทำให้ดีที่สุดเพื่อประโยชน์ของประชาชนอย่างแท้จริง

การตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ก่อนที่ผู้วิจัยจะแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มประชากรที่จะทำการศึกษาจริง ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบคำถามของแบบสอบถาม (pre-test) กับกลุ่มคนที่มีอาชีพเดียวกันกับกลุ่มประชากรที่จะทำการวิจัย จำนวน 40 คน โดยใช้วิธีตรวจสอบหาความเที่ยง (validity) และความตรง (reliability) ของแบบสอบถามด้วย เมื่อคำนวณหาค่าอำนาจจำแนกแยกเป็นรายข้อแล้วผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาแก้ไขเพื่อให้ถูกต้องเหมาะสมกับสมมติฐาน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ แบ่งกลุ่มประชากรที่จะนำการศึกษาวิจัยออกมาเป็น 4 กลุ่ม เพื่อเป็นตัวแทนของกลุ่มอาชีพประชากรในกรุงเทพมหานคร

กลุ่มที่ 1 ข้าราชการ ทหาร ตำรวจ จำนวน 100 คน โดยไม่จำกัดว่าจะสังกัดกระทรวง ทบวง กรม หรือ หน่วยงานใด

กลุ่มที่ 2 พนักงานรัฐวิสาหกิจจำนวน 100 คน ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบ simple random sampling เป็นการสุ่มตัวอย่างประชากรที่เปิดโอกาสให้ประชากรที่สังกัดหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ มีสิทธิได้รับเลือกเท่ากันโดยมีบัญชีรายชื่อของทุกรัฐวิสาหกิจทำการจับสลากจนได้กลุ่มตัวอย่างตามที่ต้องการ¹

กลุ่มที่ 3 ผู้ที่รับจ้างในสถานประกอบการภาคเอกชนจำนวน 100 คน ผู้วิจัยได้เลือกแจกแบบสอบถามให้แก่ผู้ที่ทำงานย่านถนนสีลม และสาทร เนื่องจากเป็นย่านธุรกิจที่สำคัญแห่งหนึ่งของกรุงเทพมหานคร

กลุ่มที่ 4 ผู้ที่ประกอบอาชีพอิสระจำนวน 100 คนประชากรในกลุ่มนี้จะมี ความแตกต่างกันในหลายอาชีพ เช่น ผู้ที่ประกอบอาชีพค้าขาย รับจ้างทั่วไป แพทย์ พยาบาล วิศวกร ทนายความ เป็นต้น โดยประชากรกลุ่มนี้ไม่ได้ระบุว่าแต่ละอาชีพจะมีจำนวนเท่าใด

ผู้วิจัยได้ทำการแจกแบบสอบถามไปจำนวน 440 ชุด คงมีแบบสอบถามที่สามารถใช้เป็นข้อมูลในการวิจัยได้จำนวน 412 ชุด ถือว่าเป็นการแจกแบบสอบถามที่ครบตามจำนวนที่ผู้วิจัยต้องการจะเก็บรวบรวมข้อมูล คือ 400 ชุด ผู้วิจัยจึงได้นำแบบสอบถามจำนวน 412 ชุด มาทำการวิเคราะห์ทั้งหมด

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัยเมื่อวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้สถิติดังนี้ คือการหาค่าร้อยละ (Percentage) กับข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม การคำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) เพื่อหาค่าคะแนนเฉลี่ยในคำถามแต่ละข้อ การหาค่านัยสำคัญ (significance) โดยใช้ค่าไคสแควร์ (Chi-Square) เพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของตัวแปรต้นและตัวแปรตามของกลุ่มประชากรศึกษาทั้ง 4 กลุ่ม ด้วยวิธีการ cross-tabulation โดยใช้เกณฑ์ตามนัยสำคัญของสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นเกณฑ์ ถ้าหากตัวแปรต้นตัวใดมีค่านัยทางสถิติต่ำกว่า 0.05 ถือว่าตัวแปรต้นตัวนั้นมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญนอกจากนี้ยังหาค่า association เพื่อหาระดับความสำคัญของตัวแปรต่างๆที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งได้แก่ค่าแกมมา (Gamma)

¹ บุญชม ศรีสะอาด, การวิจัยเบื้องต้น (กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์นการพิมพ์, 2535), หน้า 35-36

ซึ่งจะสามารถดูระดับความเข้มข้นของความสัมพันธ์ของตัวแปรต้นและตัวแปรตามว่า ความสัมพันธ์ที่พบนั้นมีความน่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใดประกอบกันด้วย

รูปแบบการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติ ผู้วิจัยได้กำหนดค่าของคะแนนของคำถามโดยคำถาม บวกจะกำหนดค่าจากมากไปหาน้อย คือ 5-1 และคำถามลบจะกำหนดค่าจากน้อยไปหามาก คือ 1-5

คำถามบวก

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	คะแนน 5
เห็นด้วย	คะแนน 4
ไม่แน่ใจ	คะแนน 3
ไม่เห็นด้วย	คะแนน 2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	คะแนน 1

คำถามลบ

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	คะแนน 5
ไม่เห็นด้วย	คะแนน 4
ไม่แน่ใจ	คะแนน 3
เห็นด้วย	คะแนน 2
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	คะแนน 1

การศึกษาเรื่องภาพลักษณ์ของนักการเมือง ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น คำถามเรื่องความเป็นผู้นำทางการเมือง คำถามบวกข้อ 1,3,5,6,7,8 คำถามลบ ข้อ 2,4 คำถามเรื่องคุณสมบัติส่วนตัวของนักการเมือง คำถามบวกข้อ 9,10,11,13,15 คำถามลบข้อ 12,14,16 คำถามเรื่องบทบาทของนักการเมืองทั้งในและนอกสภา คำถามบวกข้อ 17,18,21,22,23 และ 24 คำถามลบข้อ 19-20

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ ซึ่งอาศัยแบบสอบถามเป็นเครื่องมือสำคัญในการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของตัวแปรตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ การวิเคราะห์ส่วนใหญ่จะปรากฏในรูปแบบของตาราง เพื่อหาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรต้นและตัวแปรตาม ส่วนข้อมูลที่ได้จากคำถามเปิดจะใช้เป็นข้อมูลในการสรุปผลการวิจัยต่อไป การเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูล ได้แบ่งออกเป็นส่วนต่างๆดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นการแสดงข้อมูลทั่วไปของกลุ่มประชากรวิจัยในรูปของการแจกแจงความถี่และร้อยละ

ส่วนที่ 2 เป็นการวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ อันได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ กับตัวแปรตาม คือ การยอมรับหรือไม่ยอมรับภาพลักษณ์ที่ไม่ดีของนักการเมือง เพื่อศึกษาว่ามีความสอดคล้องและเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้หรือไม่ และดูว่าตัวแปรอิสระตัวใดมีความสัมพันธ์กับการยอมรับหรือไม่ยอมรับภาพลักษณ์ที่ไม่ดีของนักการเมืองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมากกว่ากัน ซึ่งการวิเคราะห์ในส่วนนี้จะเป็นการวิเคราะห์โดยใช้ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตาม

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มประชากรวิจัย

ตารางที่ 4.1 แสดงสถานภาพของประชากรที่ใช้ในการวิจัย

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ (%)
1. เพศ		
ชาย	201	48.8
หญิง	211	51.2

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ (%)
2. อายุ		
18-30 ปี	167	40.5
31-40 ปี	171	41.5
41-50 ปี	62	15.0
51-60 ปี	12	2.9
61 ปีขึ้นไป	-	-
3. การศึกษา		
มัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่า	40	9.8
มัธยมศึกษาตอนปลาย	55	13.3
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	317	76.9
4. อาชีพ		
ข้าราชการ ทหาร ตำรวจ	100	24.3
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	100	24.4
รับจ้างในสถานประกอบการภาคเอกชน	111	26.7
อาชีพอิสระ	102	24.8
5. รายได้		
ต่ำกว่า 8,000 บาท	100	24.3
8,001-13,000 บาท	141	34.2
13,001-18,000 บาท	71	17.2
18,001-23,000 บาท	33	8.0
23,001 บาทขึ้นไป	67	16.3
รวม	412	100

จากตารางที่ 4.1 ซึ่งแสดงสถานภาพและเป็นปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของประชากรในกรุงเทพมหานคร ถ้าเราดูตัวเลขจากในตาราง จะเห็นได้ว่าจำนวนของผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวนของเพศชายและหญิงไม่แตกต่างกันมากนัก และจะอยู่ในช่วงอายุ 31-40 ปี มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 41.5 ซึ่งช่วงอายุดังกล่าวจะเป็นช่วงอายุที่อยู่ในวัยทำงาน และมักจะให้ความสนใจทางด้านการเมืองพอสมควร จากประชากรทั้ง 4 กลุ่มอาชีพ มีรายได้อยู่ระหว่าง 8,001-13,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.2 และมีการศึกษาอยู่ในชั้นปริญญาตรีหรือสูงกว่า คิดเป็นร้อยละ 76.9 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างของประชากรในกรุงเทพมหานคร ปัจจุบันจะได้รับการศึกษาอยู่ระดับปริญญาตรีเป็นส่วนใหญ่ โดยในตารางการศึกษาต่อไป จะชี้ให้เห็นว่าปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคมซึ่งเป็นตัวแปรหนึ่งนั้นจะมีส่วนสัมพันธ์ถึงการยอมรับหรือไม่ยอมรับภาพลักษณ์ที่ไม่ดีของนักการเมืองอย่างไร

ตารางที่ 4.2 แสดงความคิดเห็นของประชากรในประเด็นเรื่องความเป็นผู้นำทางการเมืองของนักการเมือง

ข้อ ที่	คำถาม	ความคิดเห็น						x̄	S.D						
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง		เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ				ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		ไม่ตอบคำถาม	
		%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน			%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน
1.	นักการเมืองที่ท่านยอมรับให้เป็นนักการเมืองที่ดีจะต้องเป็นผู้ที่มีศีลธรรม จริยธรรม ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวและพรรคพวกของตนเอง	71.6	295	26.5	109	0.7	3	0.5	2	0.7	3	-	-	4.6	0.5
2.	ท่านมักจะยอมรับนักการเมืองที่ชอบแสดงอำนาจหรือแสดงความเหนือกว่าบุคคลอื่นโดยไม่ยอมรับความสำคัญของบุคคลอื่น	1.0	4	2.4	10	2.4	10	23.3	96	70.9	292	-	-	4.6	0.7
3.	นักการเมืองที่ดีในสายตาของท่านเป็นผู้นำทางการเมืองแบบประชาธิปไตยซึ่งรู้จักใช้เหตุผลในการตัดสินใจแก้ปัญหาและยอมรับความคิดเห็นของบุคคลอื่น	65.3	269	31.1	128	2.2	9	1.0	4	0.2	1	0.2	1	4.6	0.6

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ข้อ ที่	คำถาม	ความคิดเห็น										\bar{x}	S.D.		
		เห็นด้วยอย่าง ยิ่ง		เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง				ไม่ตอบคำถาม	
		%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน			%	จำนวน
4.	การลงมติเรื่องใดเรื่องหนึ่งในสภาผู้แทน ราษฎร นักการเมืองควรจะยึดมติพรรคมาก กว่าผลประโยชน์ของประเทศชาติ และ ประชาชน	3.6	15	5.3	22	4.1	17	39.3	162	47.1	194	0.5	2	4.21	1.01
5.	ท่านให้การยอมรับนักการเมืองที่มีผลงาน เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติโดยไม่คำนึงว่า จะเป็นนักการเมืองสังกัดพรรคใดหรือผู้แทน ในพื้นที่ใด	42.0	173	48.5	200	6.3	26	2.7	11	0.2	1	0.2	1	4.30	0.73
6.	นักการเมืองที่มีพฤติกรรมที่แก่งแย่งแสวงหา อำนาจและตำแหน่งทางการเมืองมี พฤติกรรมไม่เหมาะสมกับการเป็นผู้นำทาง การเมือง	52.9	218	21.6	89	2.2	9	4.4	18	18.2	75	0.7	3	3.87	1.54

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ข้อ ที่	คำถาม	ความคิดเห็น										x̄	S.D.		
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง		เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง				ไม่ตอบคำถาม	
		%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน			%	จำนวน
7.	นักการเมืองที่เปลี่ยนหรือย้ายพรรคการเมืองบ่อยๆไม่ควรได้รับการเลือกตั้งให้เป็นผู้นำทางการเมืองเพราะขาดอุดมการณ์ทางการเมืองที่ชัดเจน	18.7	77	35.4	146	24.8	102	16.7	69	4.1	17	0.2	1	3.48	1.10
8.	ปัญหาสภาพแวดล้อม เศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในปัจจุบันส่วนหนึ่งเกิดมาจากการฉ้อราษฎร์บังหลวงและการแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวของนักการเมืองมากกว่าการทำงานแก้ปัญหาอย่างจริงจัง	58.3	240	36.7	150	1.9	8	1.7	7	1.2	5	0.2	1	4.49	0.73

จากตารางที่ 4.2 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลในเรื่องความเป็นผู้นำทางการเมืองของนักการเมืองซึ่งประชากรในการวิจัยได้แสดงความคิดเห็นด้วยคะแนนส่วนใหญ่ร้อยละ 98.1 (เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 71.6 เห็นด้วย 26.5)ว่าจะให้การยอมรับนักการเมืองที่เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวและพรรคพวกของตนเอง อีกทั้งไม่ยอมรับนักการเมืองที่ชอบแสดงอำนาจหรือแสดงความเหนือกว่าบุคคลอื่น โดยไม่ยอมรับความสำคัญของบุคคลอื่นร้อยละ 94.2 (ไม่เห็นด้วยร้อยละ 23.3 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 70.9) ด้วยเหตุผลที่ว่าประชากรในการวิจัยได้มองว่าการเป็นนักการเมืองที่ดีจะต้องเป็นผู้นำทางการเมืองแบบประชาธิปไตยซึ่งรู้จักใช้เหตุผลในการตัดสินใจแก้ปัญหาและยอมรับฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่นด้วยคะแนนร้อยละ 96.4 (เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 65.3 เห็นด้วยร้อยละ 31.1) และนักการเมืองที่มีพฤติกรรมที่แก่งแย่งแสวงหาอำนาจและตำแหน่งทางการเมืองมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมจากคะแนน 74.5 (เห็นด้วยอย่างยิ่ง 52.9 เห็นด้วยร้อยละ 21.6)

ในเรื่องของความเป็นผู้นำทางการเมืองนี้ ประชากรในการวิจัยมองว่านักการเมืองที่เปลี่ยนหรือย้ายพรรคบ่อยๆ ไม่ควรได้รับการเลือกตั้งเพราะขาดอุดมการณ์ทางการเมืองที่ชัดเจน จากคะแนนเสียงส่วนใหญ่ที่ได้รับคือ 54.1 (เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 18.7 เห็นด้วยร้อยละ 35.4) เนื่องจากกลุ่มประชากรจะให้การยอมรับนักการเมืองที่มีผลงานเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติโดยไม่คำนึงว่าจะเป็นนักการเมืองสังกัดพรรคใดหรือเป็นผู้แทนราษฎรในพื้นที่ใดด้วยคะแนนเสียงส่วนใหญ่ถึง 90.5 (เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 42.0 เห็นด้วย ร้อยละ 48.5) เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วการที่นักการเมืองที่ได้รับเลือกตั้งเข้าไปปฏิบัติหน้าที่ในสภาผู้แทนราษฎรจะลงมติเรื่องใดเรื่องหนึ่งควรจะคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนมากกว่า เพราะประชากรในการวิจัยไม่เห็นด้วยถ้านักการเมืองจะยึดมติของพรรคเป็นหลัก จากคะแนนร้อยละ 86.4 (ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 47.1 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 39.3) ทั้งนี้ถ้านักการเมืองเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวและพรรคพวกของตนเองมากกว่าจะทำให้ปัญหาสภาพสังคม เศรษฐกิจ ส่วนหนึ่งเกิดมาจากการฉ้อราษฎร์บังหลวง และการแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวของนักการเมืองมากกว่าจะมาคำนึงถึงว่าทำอย่างไรที่จะสามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้อย่างจริงจัง ประชากรตัวอย่างเหล่านี้เห็นด้วยกันว่า ปัญหาสังคมและเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในปัจจุบันส่วนหนึ่งเกิดขึ้นจากตัวนักการเมืองนั่นเอง จากคะแนนเสียงส่วนใหญ่ที่เห็นด้วยร้อยละ 95 (เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 58.3 เห็นด้วยร้อยละ 36.7)

ตารางที่ 4.3 แสดงความคิดเห็นของประชากรในประเด็นเรื่องคุณสมบัติส่วนตัวของนักการเมือง

ข้อ ที่	คำถาม	ความคิดเห็น										x̄	S.D.		
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง		เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง				ไม่ตอบคำถาม	
		%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน			%	จำนวน
9.	ในการตัดสินใจเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัคร ผลงานที่ผ่านมามีส่วนสำคัญกับการที่ท่านตัดสินใจเลือกผู้สมัครเหล่านั้น	26.2	108	61.7	254	7.8	32	2.9	12	1.2	5	0.2	1	4.09	0.75
10.	นักการเมืองที่ได้รับเลือกตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งรัฐมนตรีกระทรวงต่างๆควรมีความรู้ความสามารถที่เชี่ยวชาญเฉพาะด้านในกระทรวงที่ตนรับผิดชอบ	45.1	186	42.2	174	5.8	24	6.1	25	0.7	3	-	-	4.25	0.87
11.	ท่านมีความพึงพอใจในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังที่สำเร็จการศึกษาทางเศรษฐศาสตร์และเป็นผู้เชี่ยวชาญทางการเงินการคลัง	19.2	79	53.2	219	22.6	93	3.9	16	1.0	4	0.2	1	3.86	0.80

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ข้อ ที่	คำถาม	ความคิดเห็น										x̄	S.D.		
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง		เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง				ไม่ตอบคำถาม	
		%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน			%	จำนวน
12.	ท่านมักจะให้การยอมรับนักการเมืองที่มีความสามารถเฉพาะตัวในการหาเสียงและลงพื้นที่ออกพบปะเยี่ยมเยียนประชาชนอย่างใกล้ชิดก่อนการเลือกตั้งแม้ว่าหลังการเลือกตั้งจะไม่ลงพื้นที่ก็ตาม	1.7	7	6.1	25	12.1	50	54.1	223	25.7	106	0.2	1	3.96	0.88
13.	นักการเมืองที่มีความซื่อสัตย์สุจริตแม้จะไม่ประสบความสำเร็จในการบริหารประเทศสามารถเป็นผู้ที่เหมาะสมที่จะดำรงตำแหน่งสำคัญทางการเมือง	10.9	45	32.5	134	28.4	117	24.3	100	3.9	16	-	-	3.22	1.06

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ข้อ ที่	คำถาม	ความคิดเห็น						x̄	S.D.						
		เห็นด้วยอย่าง ยิ่ง		เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ				ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง		ไม่ตอบคำถาม	
		%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน			%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน
14.	ท่านยอมรับนักการเมืองที่ตั้งใจทำงานให้ชุมชนในพื้นที่ของท่านแม้ว่านักการเมืองคนนั้นจะผ่านการเลือกตั้งโดยการใช้เงินซื้อเสียงก็ตาม	2.7	11	19.7	81	12.9	53	36.9	152	27.9	115	-	-	3.68	1.15
15.	ภาพของการเป็นนักการเมืองที่ดีควรมีคุณประวัติดี มีพื้นฐานของการดำเนินชีวิตตั้งแต่อดีตที่โปร่งใสทั้งในชีวิตหน้าที่การงานและชีวิตส่วนตัว	34.5	142	51.0	210	9.2	38	4.93	20	0.5	2	-	-	4.14	0.81
16.	ท่านเห็นว่านักการเมืองในปัจจุบันไม่จำเป็นต้องเป็นผู้มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลและยังคงยึดติดกับความคิดแบบอนุรักษนิยมได้	0.5	2	7.8	32	12.1	50	50.2	207	29.4	121	-	-	4.00	0.88

จากตารางที่ 4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลในด้านคุณสมบัติส่วนตัวของนักการเมือง ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากกลุ่มประชากรในการวิจัย การศึกษาในด้านนี้ประชากรผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะเลือกนักการเมืองผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัครและผลงานการปฏิบัติงานที่ผ่านมาจะมีส่วนสำคัญกับการตัดสินใจเลือกผู้สมัครเหล่านั้นด้วยคะแนนถึงร้อยละ 87.9 (เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 26.2 เห็นด้วยร้อยละ 61.7) โดยมองภาพของการเป็นนักการเมืองที่ดีควรมีคุณประวัตินี้ มีพื้นฐานของการดำเนินชีวิตตั้งแต่อดีตที่โปร่งใส ทั้งในชีวิตหน้าที่การทำงานและชีวิตส่วนตัว ร้อยละ 85.5 (เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 34.5 เห็นด้วยร้อยละ 51.0) และนักการเมืองที่มีความซื่อสัตย์สุจริต แม้จะไม่ประสบความสำเร็จในการบริหารประเทศสามารถเป็นผู้ที่เหมาะสมที่จะดำรงตำแหน่งสำคัญทางการเมืองได้ ด้วยคะแนนร้อยละ 43.4 (เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 10.9 เห็นด้วยร้อยละ 32.5) แต่มุมมองด้านนี้มีผู้ตอบว่าไม่แน่ใจเป็นคะแนนถึงร้อยละ 28.4 ซึ่งมีคะแนนใกล้เคียงกับผู้ตอบว่าเห็นด้วยและคะแนนของผู้ตอบว่าไม่เห็นด้วยร้อยละ 24.3 แสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นของประชากรในด้านนี้มีความต้องการให้นักการเมืองที่เข้ามาบริหารประเทศนั้นต้องมีความซื่อสัตย์สุจริต และบริหารประเทศให้ประสบความสำเร็จ และคะแนนเสียงส่วนใหญ่ไม่ให้การยอมรับนักการเมืองที่ถึงแม้จะตั้งใจทำงานในพื้นที่ แต่นักการเมืองคนนั้นผ่านการเลือกตั้งโดยวิธีการซื้อเสียง ร้อยละ 64.8 (ไม่เห็นด้วยร้อยละ 36.9 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 27.9) และเช่นเดียวกันที่ไม่ให้การยอมรับนักการเมืองที่มีความสามารถเฉพาะตัวในการหาเสียงและลงพื้นที่ออกพบปะเยี่ยมเยียนประชาชนอย่างใกล้ชิดก่อนการเลือกตั้ง แต่หลังจากนั้นแล้วจะไม่มีการลงพื้นที่ด้วยคะแนนร้อยละ 79.8 (ไม่เห็นด้วยร้อยละ 54.1 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 25.7)

ในด้านความรู้ความสามารถประชากรในการวิจัยเห็นด้วยถึงการที่นักการเมืองที่ได้รับการเลือกตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งรัฐมนตรีกระทรวงต่างๆ ควรมีความรู้ ความสามารถที่เชี่ยวชาญเฉพาะด้านในกระทรวงที่ตนรับผิดชอบ จากคะแนนร้อยละ 87.3 (เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 45.1 เห็นด้วยร้อยละ 42.2) โดยจะมีความพึงพอใจในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังที่สำเร็จการศึกษาทางเศรษฐศาสตร์ และเป็นผู้เชี่ยวชาญทางการเงิน-การคลัง ร้อยละ 72.4 (เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 19.2 เห็นด้วยร้อยละ 53.2) และที่สำคัญคือมีความเห็นด้วยกับการที่นักการเมืองในปัจจุบันจำเป็นต้องเป็นผู้มีวิสัยทัศน์กว้างไกล และไม่ควรยึดติดกับความคิดแบบอนุรักษนิยมเนื่องจากประชากรส่วนใหญ่จะตอบว่าไม่เห็นด้วยกับการที่นักการเมืองไม่จำเป็นต้องมีวิสัยทัศน์ด้วยคะแนนร้อยละ 79.6 (ไม่เห็นด้วยร้อยละ 50.2 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 29.4)

ตารางที่ 4.4 แสดงความคิดเห็นของประชากรในประเด็นเรื่องบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของนักการเมือง

ข้อ ที่	คำถาม	ความคิดเห็น						x̄	S.D.						
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง		เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ				ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		ไม่ตอบคำถาม	
		%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน			%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน
17.	ท่านจะเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเพราะผู้สมัครรับเลือกตั้งได้ปฏิบัติตามนโยบายที่ได้ให้ไว้แก่ประชาชนในขณะที่หาเสียงเลือกตั้งแล้ว	15.0	62	60.2	248	16.0	66	7	29	1.7	7	-	-	3.80	0.84
18	ท่านจะไม่ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้นักการเมืองที่ไม่ปฏิบัติหน้าที่อย่างเหมาะสมในฐานะที่เป็นตัวแทนของประชาชน	45.9	189	41.5	171	3.4	14	2.4	10	6.6	27	0.2	1	4.18	1.07
19	ภาพของนักการเมืองผู้สมัครรับเลือกตั้งทั้งก่อนและหลังการเลือกตั้งไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปเนื่องจากยังเป็นนักการเมืองที่ยังคงทำหน้าที่เป็นตัวแทนของประชาชนอย่างแท้จริง	20.6	85	35.2	145	21.4	88	17.0	70	4.99	20	0.1	4	2.50	1.14

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ข้อ ที่	คำถาม	ความคิดเห็น										x̄	S.D.		
		เห็นด้วยอย่าง ยิ่ง		เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง				ไม่ตอบคำถาม	
		%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน			%	จำนวน
20.	นักการเมืองที่ได้รับเลือกตั้งเข้ามาทำหน้าที่เป็นตัวแทนของประชาชนส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ทำงานหนักและเสียสละเพื่อประเทศชาติอยู่เสมอ	7.8	32	22.3	92	41.0	169	18.7	77	10.0	41	0.2	1	3.01	1.06
21.	การออกพระราชบัญญัติ, พระราชกำหนด และกฎระเบียบต่างๆสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะคำนึงถึงผลประโยชน์ของคนส่วนใหญ่เป็นสำคัญ	34.0	140	35.0	144	23.3	96	5.1	21	2.7	11	-	-	3.92	1.01

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ข้อ ที่	คำถาม	ความคิดเห็น										x̄	S.D.		
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง		เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง				ไม่ตอบคำถาม	
		%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน			%	จำนวน
22.	บทบาทของนักการเมืองฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรหน้าที่ในการตรวจสอบการบริหารงานของรัฐบาลในรูปของการตั้งกระทู้ถามและการอภิปรายไม่ไว้วางใจโดยเนื้อหาแล้วต้องไม่พาดพิงถึงเรื่องส่วนตัว	30.8	127	55.1	227	5.19	21	6.8	28	1.7	7	0.5	2	4.07	0.89
23.	ท่านยอมรับบทบาทของนักการเมืองฝ่ายค้านในการเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลหรือทั้งคณะเพื่อตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลมากกว่าการอภิปรายเพื่อมุ่งเปลี่ยนรัฐบาล	37.9	156	46.8	193	6.6	27	5.6	23	3.27	13	-	-	4.11	0.97

จากตารางที่ 4.4 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงภาพลักษณ์ของนักการเมืองในด้านบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรปฏิบัติหน้าที่ในสภาผู้แทนราษฎรและบทบาทในฐานะที่เป็นตัวแทนของประชาชน โดยในการเลือกนักการเมืองผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประชากรในการวิจัยแสดงความคิดเห็นในทางที่เห็นด้วยว่าจะเลือกผู้สมัครเพราะได้ปฏิบัติตามนโยบายที่ได้ให้ไว้แก่ประชาชนในขณะที่หาเสียงเลือกตั้งแล้วถึงร้อยละ 75.2 (เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 15.0 เห็นด้วยร้อยละ 60.2) ซึ่งการปฏิบัติหน้าที่ของนักการเมืองในสภาผู้แทนราษฎรนั้นจะมีทั้งหน้าที่ในฐานะที่เป็นฝ่ายรัฐบาล และฝ่ายค้าน บทบาทของการเป็นฝ่ายรัฐบาล เสียงส่วนใหญ่ร้อยละ 69.0 เห็นว่าการออกพระราชบัญญัติ พระราชกำหนดและกฎระเบียบต่างๆ นักการเมืองที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะคำนึงถึงผลประโยชน์ของคนส่วนใหญ่เป็นสำคัญ(เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 34.0 เห็นด้วยร้อยละ 35.0) แต่ก็มีผู้ตอบว่าไม่แน่ใจถึงร้อยละ 23.3 เช่นเดียวกัน ส่วนบทบาทหน้าที่ของนักการเมือง ฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรประชากรในการวิจัยให้การยอมรับกับบทบาทของนักการเมืองฝ่ายค้านในการเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลหรือทั้งคณะเพื่อตรวจสอบ การทำงานของรัฐบาลมากกว่าการอภิปรายเพื่อมุ่งเปลี่ยนรัฐบาล ด้วยคะแนนส่วนใหญ่ร้อยละ 84.7 (เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 37.9 เห็นด้วยร้อยละ 46.8) และบทบาทของนักการเมืองฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร หน้าที่ในการตรวจสอบการบริหารงานของรัฐบาลในรูปของการตั้งกระทู้ถามและการอภิปรายไม่ไว้วางใจโดยเนื้อหาแล้วต้องไม่พาดพิงถึงเรื่องส่วนตัวจากคะแนนร้อยละ 85.9 (เห็นด้วยอย่างยิ่ง 30.8 เห็นด้วยร้อยละ 55.1) และในการประชุมสภาผู้แทนราษฎรนั้น ส่วนใหญ่เห็นว่าภาพที่นักการเมืองใช้ภาษาก้าวร้าว, การประท้วงเดินออกนอกที่ประชุมสภาฯ เป็นการไม่เหมาะสมด้วยคะแนนร้อยละ 87.1 (เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 47.3 เห็นด้วย ร้อยละ 39.8)

บทบาทในด้านของการเป็นตัวแทนของประชาชน ประชากรในการวิจัยจะไม่ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้นักการเมืองที่ไม่ปฏิบัติหน้าที่อย่างเหมาะสมในฐานะที่เป็นตัวแทนของประชาชนด้วยคะแนนร้อยละ 87.4 (เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 45.9 เห็นด้วยร้อยละ 41.5) และมองว่าภาพของนักการเมืองผู้สมัครรับเลือกตั้งทั้งก่อนและหลังการเลือกตั้งไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปเนื่องจากเห็นว่ายังเป็นนักการเมืองที่ยังคงทำหน้าที่เป็นตัวแทนของประชาชนอย่างแท้จริงด้วยคะแนน 55.8 (เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 20.6 เห็นด้วยร้อยละ 35.2) แต่ประชากรในการวิจัยกลับไม่แน่ใจว่านักการเมืองที่ได้รับเลือกตั้งเข้ามาทำหน้าที่เป็นตัวแทนของประชาชน ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ทำงานหนักและเสียสละเพื่อประเทศชาติอยู่เสมอด้วยคะแนนร้อยละ 41.0

ตารางที่ 4.5 แสดงความคิดเห็นในการให้ความสำคัญกับการยอมรับหรือไม่ยอมรับ
ภาพลักษณ์ของนักการเมืองทั้ง 3 ด้าน

ภาพลักษณ์ของนักการเมือง	ระดับของการให้ความสำคัญ			
	สูง	กลาง	ต่ำ	รวม
1. ในด้านของความเป็นผู้นำทางการเมือง	285 69.2	120 29.1	7 1.7	412
2. ในด้านคุณสมบัติส่วนตัวของนักการเมือง	61 14.8	315 76.5	6 8.7	412
3. ในด้านบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของนักการเมือง	231 56.1	174 42.2	7 1.7	412

จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นถึงความคิดเห็นของประชากรในการวิจัยเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของนักการเมืองทั้ง 3 ด้าน ซึ่งประชากรจะให้ความสำคัญกับภาพลักษณ์ในด้านของความเป็นผู้นำทางการเมืองของนักการเมืองในระดับที่สูง คือร้อยละ 69.2 ในขณะที่ให้ความสำคัญกับเรื่องคุณสมบัติส่วนตัวของนักการเมืองในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 76.5 ส่วนภาพลักษณ์ในด้านบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของนักการเมืองตามที่กำหนดไว้รัฐธรรมนูญและบทบาทหน้าที่แสดงออกมาในฐานะที่เป็นตัวแทนของประชาชนนั้น ประชากรวิจัยจะให้ความสำคัญในระดับปานกลางค่อนข้างไปทางสูงคือร้อยละ 42.2 และ 56.1

จึงสามารถกล่าวได้ว่า ภาพลักษณ์ของนักการเมืองในด้านต่างๆนั้นประชากรให้ความสำคัญกับภาพลักษณ์ในด้านความเป็นผู้นำทางการเมืองเป็นอันดับ 1 และภาพลักษณ์ในด้านบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบเป็นอันดับ 2 ส่วนในเรื่องของคุณสมบัติส่วนตัวของนักการเมืองนั้นประชากรให้ความสำคัญอันดับ 3

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระและตัวแปรตามเพื่อทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 4.6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการยอมรับภาพลักษณ์ในด้านความเป็นผู้นำทางการเมืองของนักการเมือง

เพศ	การยอมรับภาพลักษณ์			รวม
	สูง	กลาง	ต่ำ	
ชาย	147	52	2	201
	73.1	25.9	1.0	48.8
หญิง	138	68	5	211
	65.4	32.2	2.4	51.2

Chi-Square = 3.463

D.F. = 2

Significance = 0.177

Gamma = -0.183

จากตารางที่ 4.6 เมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการยอมรับภาพลักษณ์ของนักการเมือง พบว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ได้จากการทดสอบไคสแควร์เท่ากับ 0.177 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และค่าแกมมา เท่ากับ -0.183 แสดงว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับภาพลักษณ์ในด้านความเป็นผู้นำทางการเมืองอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติ กล่าวคือ กลุ่มประชากรวิจัยเพศชายและเพศหญิงจะให้การยอมรับภาพลักษณ์ด้านนี้ในระดับสูง และเพศชายจะให้การยอมรับร้อยละ 73.1 มากกว่าเพศหญิงที่ให้การยอมรับร้อยละ 65.4 อย่างไรก็ตามกลุ่มประชากรที่ได้ทำการวิจัยซึ่งมีความแตกต่างทางเพศนั้นไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับหรือไม่ยอมรับภาพลักษณ์ของนักการเมือง

ตารางที่ 4.7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการยอมรับภาพลักษณ์ในด้านคุณสมบัติส่วนตัวของนักการเมือง

เพศ	การยอมรับภาพลักษณ์			รวม
	สูง	กลาง	ต่ำ	
ชาย	32 15.9	150 74.6	19 9.5	201 48.8
หญิง	29 13.7	165 78.2	17 8.1	211 51.2

Chi-Square = 0.731

D.F. = 2

Significance = 0.694

Gamma = -0.021

จากตารางที่ 4.7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับคุณสมบัติส่วนตัวของนักการเมือง ค่าที่ได้จากการทดสอบไคสแควร์มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ 0.694 ซึ่งสูงกว่าระดับ 0.05 และค่าความสัมพันธ์เท่ากับ -0.021 เพศจึงไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับภาพลักษณ์ของนักการเมืองในด้านคุณสมบัติส่วนตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ กลุ่มประชากรวิจัยไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิงจะให้การยอมรับภาพลักษณ์ด้านนี้ของนักการเมืองในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน โดยที่เพศชายให้การยอมรับคิดเป็นร้อยละ 74.6 และเพศหญิงคิดเป็น

ร้อยละ 78.2 ซึ่งจะสังเกตเห็นได้ว่าการยอมรับภาพลักษณ์ในด้านคุณสมบัติส่วนเพศหญิงจะให้การยอมรับ สูงกว่าเพศชายต่างจากในด้านความเป็นผู้นำทางการเมืองที่เพศชายให้การยอมรับสูงกว่า เพศหญิง แต่ไม่ว่าจะเป็นเพศใดต่างก็ไม่ใช่ตัวแปรสำคัญในการที่จะยอมรับหรือไม่ยอมรับ ภาพลักษณ์ด้านคุณสมบัติส่วนตัวของนักการเมือง

ตารางที่ 4.8 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการยอมรับภาพลักษณ์ในด้านบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของนักการเมือง

เพศ	การยอมรับภาพลักษณ์			รวม
	สูง	กลาง	ต่ำ	
ชาย	116 57.7	81 40.3	4 2.0	201 48.8
หญิง	115 54.4	93 44.1	3 1.4	211 51.2

Chi-Square = 0.732

D.F. = 6

Significance = 0.693

Gamma = -0.057

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพศที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อการยอมรับภาพลักษณ์ในด้านบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของนักการเมืองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ จากการทดสอบไคสแควร์นั้นค่านัยสำคัญทางสถิติได้เท่ากับ 0.693 และค่าความสัมพันธ์เท่ากับ -0.057 ซึ่งเป็นค่าความสัมพันธ์ที่ต่ำมากโดยที่เพศชายและเพศหญิงจะให้การยอมรับในระดับปานกลางค่อนข้างไปทางสูง แต่เพศชายจะให้การยอมรับบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของนักการเมืองที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ และในฐานะที่เป็นตัวแทนของ

ประชาชน สูงกว่าเพศหญิง คือ เพศชายให้การยอมรับคิดเป็นร้อยละ 40.3 และ 57.7 ขณะที่เพศหญิงให้การยอมรับร้อยละ 44.1 และ 54.5 ตามลำดับ

จากตารางที่ 4.6-4.8 ซึ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศที่แตกต่างกันของประชากร ในการวิจัยกับการยอมรับภาพลักษณ์ในด้านต่างๆของนักการเมืองพบว่า ตัวแปรทางด้านเพศ ไม่มีส่วนสัมพันธ์กับการที่ประชากรกลุ่มศึกษาจะให้ความสำคัญหรือยอมรับไม่ยอมรับภาพลักษณ์ของนักการเมือง

ตารางที่ 4.9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการยอมรับภาพลักษณ์ในด้าน
ความเป็นผู้นำทางการเมืองของนักการเมือง

ระดับอายุ	การยอมรับภาพลักษณ์			รวม
	สูง	กลาง	ต่ำ	
18-30 ปี	109 65.3	55 32.9	3 1.8	167 40.5
31-40 ปี	123 71.9	44 25.7	4 2.3	171 41.5
41-50 ปี	43 69.4	19 30.6		62 15.0
51-60 ปี	10 83.3	2 16.7		12 2.9

Chi-Square = 4.780

D.F. = 6

Significance = 0.572

Gamma = 0.087

ข้อสังเกต ระดับอายุ 61 ปีขึ้นไป ไม่นำมาคำนวณค่าทางสถิติเนื่องจาก ไม่มีกลุ่ม
ประชากรวิจัยที่มีช่วงอายุระดับนี้ และตัวเลขที่ไม่เต็มตารางทุกช่องนั้น
เพราะสภาพความเป็นจริงของข้อมูลไม่สอดคล้องกับค่าสถิติ

จากตารางที่ 4.9 ซึ่งแสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตามพบว่า
จากการทดสอบไคสแควร์พบว่ามีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.572 ซึ่งสูงกว่า 0.05 จึงกล่าว

ได้ว่า ระดับอายุที่แตกต่างกันของกลุ่มประชากรในการวิจัยมีผลต่อการยอมรับภาพลักษณ์ของ
นักการเมืองในด้านของความเป็นผู้นำทางการเมืองอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ คือไม่ว่า
ประชากรวิจัยจะมีอายุอยู่ในช่วงระดับใดก็ตามจะมีค่าของการยอมรับในระดับสูงเช่นเดียวกัน
แต่จะสังเกตเห็นได้ว่าผู้ที่มีอายุระหว่าง 51-60 ปี จะให้การยอมรับสูงกว่ากลุ่มอื่นๆคิดเป็น
ร้อยละ 83.3 รองลงมาคือผู้ที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี ร้อยละ 71.9 ส่วนผู้ที่มีอายุระหว่าง 41-50
ปีและ 18-30 ปี จะให้การยอมรับเป็นคะแนนน้อยลงมาอีกคือ 69.4 และ 65.3 ตามลำดับ
จากการวิจัยจึงพบว่าตัวแปรทางด้านอายุไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับความเป็นผู้นำทาง
การเมือง

ตารางที่ 4.10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการยอมรับภาพลักษณ์ในด้าน
คุณสมบัติส่วนตัวของนักการเมือง

ระดับอายุ	การยอมรับภาพลักษณ์			รวม
	สูง	กลาง	ต่ำ	
18-30 ปี	24 14.4	126 75.4	17 10.2	167 40.5
31-40 ปี	21 12.3	135 78.9	15 8.8	171 41.5
41-50 ปี	14 22.6	44 71.0	4 6.5	62 15.0
51-60 ปี	2 16.7	10 83.3		12 2.9

Chi-Square = 5.613

D.F. = 6

Significance = 0.468

Gamma = 0.121

ข้อสังเกต ระดับอายุ 61 ปีขึ้นไป ไม่นำมาคำนวณค่าทางสถิติเนื่องจาก ไม่มีกลุ่ม
ประชากรวิจัยที่มีช่วงอายุระดับนี้ และตัวเลขที่ไม่เต็มตารางทุกช่องนั้น
เพราะสภาพความเป็นจริงของข้อมูลไม่สอดคล้องกับค่าสถิติ

จากตารางที่ 4.10 เราสามารถหาความสัมพันธ์ของตัวแปรได้จากค่าไคสแควร์ซึ่งมี
ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.468 ซึ่งสูงกว่าค่านัยที่ 0.05 ระดับอายุที่แตกต่างกันจึงไม่มี

ผลต่อการยอมรับภาพลักษณ์ในด้านคุณสมบัติส่วนตัวของนักการเมืองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่าประชากรวิจัยที่มีอายุแตกต่างกันเป็นหลายระดับจะมีมุมมองของการที่จะให้การยอมรับหรือไม่ให้การยอมรับภาพลักษณ์ของนักการเมืองในเรื่องที่เกี่ยวกับคุณสมบัติส่วนตัวนั้นในระดับปานกลางเช่นเดียวกันหมดและประชากรวิจัยที่มีอายุ 51-60 ปี จะมีความคิดเห็นในระดับกลางมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 83.3 ส่วนระดับอายุอื่นจะมีความคิดเห็นในระดับรองลงมาคือ อายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 78.9 และแต่ละระดับอายุจะมีคะแนนของความคิดเห็นที่จะให้การยอมรับในเรื่องที่เกี่ยวกับคุณสมบัติส่วนตัวของนักการเมืองห่างจากคะแนนระดับสูงและต่ำค่อนข้างมาก เช่นเดียวกับผู้ที่มีอายุระดับ 18-30 ปีและ 41-50 ปี ที่มีคะแนนของการยอมรับคิดเป็นร้อยละ 75.4 และ 71.0 ตามลำดับและที่สามารถสังเกตได้คือ ประชากรในการวิจัยที่มีระดับอายุ 51-60 ปีจะให้การยอมรับความเป็นผู้นำทางการเมืองและคุณสมบัติส่วนตัวของนักการเมืองสูงกว่าประชากรที่มีระดับอายุอื่น

ตารางที่ 4.11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการยอมรับภาพลักษณ์ในด้าน
บทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของนักการเมือง

ระดับอายุ	การยอมรับภาพลักษณ์			รวม
	สูง	กลาง	ต่ำ	
18-30 ปี	94 56.3	70 41.9	3 1.8	167 40.5
31-40 ปี	92 53.8	77 45.0	2 1.2	171 41.5
41-50 ปี	39 62.9	22 35.5	1 1.6	62 15.0
51-60 ปี	6 50.0	5 41.7	1 8.3	12 2.9

Chi-Square = 5.147

D.F. = 6

Significance = 0.525

Gamma = 0.020

ข้อสังเกต ระดับอายุ 61 ปีขึ้นไป ไม่นำมาคำนวณค่าทางสถิติเนื่องจาก ไม่มีกลุ่ม
ประชากรวิจัยที่มีช่วงอายุระดับนี้

จากตารางที่ 4.11 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ
0.525 ซึ่งสูงกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ระดับอายุที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อการยอมรับ
ภาพลักษณ์ในด้านบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของนักการเมืองอย่างมีค่านัยสำคัญ

ทางสถิติ กล่าวคือประชากรในการวิจัยที่มีระดับอายุที่แตกต่างกันแต่จะให้การยอมรับภาพลักษณ์ของนักการเมืองในระดับกลางก่อนไปทางสูงในทุกระดับ โดยผู้ที่มีอายุระดับ 41-50 ปี จะให้การยอมรับเป็นคะแนนสูงกว่าระดับอื่นคือร้อยละ 62.9 รองลงมาคือ ผู้ที่มีอายุระดับ 18-30 ปีร้อยละ 56.3 ส่วนผู้ที่มีอายุ 31-40 ปี และ 51-60 ปี จะได้คะแนนต่ำลงมาอีกคือร้อยละ 53.8 และ 50.0 ตามลำดับ

โดยจะสังเกตได้ว่าประชากรวิจัยที่มีอายุ 41-50 ปีจะมองภาพลักษณ์ของนักการเมืองในด้านนี้สูงกว่าระดับอายุอื่นๆ และเมื่อเทียบกับการยอมรับภาพลักษณ์ในด้านของความเป็นผู้นำทางการเมืองและในด้านของคุณสมบัติส่วนตัวของนักการเมืองแล้ว กลุ่มผู้ที่มีอายุ 51-60 ปี จะได้รับคะแนนที่สูงกว่า อาจเป็นไปได้ว่าผู้ที่มีอายุ 41-50 ปี จะให้ความสำคัญกับบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของนักการเมืองมากกว่าผู้ที่มีระดับอายุอื่น

และจากตารางที่ 4.9-4.11 นั้นสามารถสรุปได้ว่า ตัวแปรทางด้านอายุไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับหรือไม่ยอมรับภาพลักษณ์ที่ไม่ดีของนักการเมืองอย่างมีค่าที่สำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกับตัวแปรทางด้านเพศของกลุ่มประชากรในการวิจัย

ตารางที่ 4.12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับการยอมรับภาพลักษณ์ในด้านความเป็นผู้นำทางการเมืองของนักการเมือง

ระดับการศึกษา	การยอมรับภาพลักษณ์			รวม
	สูง	กลาง	ต่ำ	
มัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่า	18	21	1	40
	45.0	52.5	2.5	9.8
มัธยมศึกษาตอนปลาย	33	20	2	55
	60.0	36.4	3.6	13.3
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	234	79	4	317
	73.8	24.9	1.3	76.9

Chi-Square = 17.176

D.F. = 4

Significance = 0.002

Gamma = 0.400

จากตารางที่ 4.12 เมื่อเราได้ศึกษาค่าตัวแปรต้น อันได้แก่การศึกษามีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม ในที่นี้คือ การยอมรับหรือไม่ยอมรับภาพลักษณ์ที่ไม่ดีในด้านความเป็นผู้นำทางการเมืองของนักการเมือง พบว่า ค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 0.002 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และมีค่าสัมพันธ์ทางสถิติเท่ากับ 40% แสดงว่า การศึกษามีความสัมพันธ์กับการยอมรับภาพลักษณ์ในด้านความเป็นผู้นำทางการเมืองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ ความแตกต่างกันทางการศึกษามีผลต่อการยอมรับหรือไม่ยอมรับภาพลักษณ์ของนักการเมือง โดยผู้ที่จบปริญญาตรี ซึ่งมีจำนวนมากที่สุดนั้นจะแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นผู้นำทางการเมืองในระดับสูง คือเป็นร้อยละ 73.8 เนื่องจากผู้ที่มีการศึกษาสูงจะสามารถเข้าใจถึงภาพลักษณ์ของนักการเมืองในด้านของความเป็นผู้นำทางการเมืองได้ดีกว่าผู้ที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งมีคะแนนร้อยละ 60.0

ส่วนผู้ที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่าจะให้การยอมรับภาพลักษณ์ในด้านนี้ระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 52.5 จะเห็นได้ว่าผู้ที่มีการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีจะให้ความสนใจทางด้านความเป็นผู้นำทางการเมืองของนักการเมืองในระดับที่ต่ำกว่าผู้ที่จบการศึกษาชั้นปริญญาตรีหรือสูงกว่าขึ้นไป

ตารางที่ 4.13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับการยอมรับภาพลักษณ์ในด้านคุณสมบัติส่วนตัวของนักการเมือง

ระดับการศึกษา	การยอมรับภาพลักษณ์			รวม
	สูง	กลาง	ต่ำ	
มัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่า	4 10.0	32 80.0	4 10.0	40 9.8
มัธยมศึกษาตอนปลาย	8 14.5	41 74.5	6 10.9	55 13.3
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	49 15.5	242 76.3	26 8.2	317 76.9

Chi-Square = 1.284

D.F. = 4

Significance = 0.864

Gamma = 0.116

จากตารางที่ 4.13 เราสามารถวิเคราะห์หาค่าไคสแควร์ได้เท่ากับ 0.864 ซึ่งมีค่ามากกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า ความแตกต่างทางการศึกษาไม่มีผลต่อการยอมรับภาพลักษณ์ของนักการเมืองในด้านคุณสมบัติส่วนตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้ที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่าจะให้การยอมรับหรือไม่ยอมรับภาพลักษณ์ของ

นักการเมืองในด้านคุณสมบัติส่วนตัวของนักการเมืองในระดับปานกลางมีเปอร์เซ็นต์ที่สูงกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับอื่น คือคิดเป็นร้อยละ 80.0 รองลงมาคือผู้ที่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า และผู้ที่มีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายคิดเป็นร้อยละ 76.3 และ 74.5 ตามลำดับ แต่จะสังเกตเห็นได้ว่าผู้ที่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า จะให้การยอมรับภาพลักษณ์ของนักการเมืองในด้านของคุณสมบัติส่วนตัวในมุมมองที่มีเปอร์เซ็นต์อยู่ในระดับสูงมากกว่ากลุ่มอื่น

ตารางที่ 4.14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับการยอมรับภาพลักษณ์ในด้านบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของนักการเมือง

ระดับการศึกษา	การยอมรับภาพลักษณ์			รวม
	สูง	กลาง	ต่ำ	
มัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่า	17 42.5	21 52.5	2 5.0	40 9.8
มัธยมศึกษาตอนปลาย	27 49.1	26 47.3	2 3.6	55 13.3
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	187 59.0	127 40.1	3 0.9	317 76.9

Chi-Square = 8.794

D.F. = 4

Significance = 0.066

Gamma = 0.254

จากตารางที่ 4.14 ซึ่งแสดงความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของนักการเมือง ค่าไคสแควร์ที่ได้รับมีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.066 ซึ่งมี

ค่าสูงกว่าค่านัยสำคัญที่ 0.05 แสดงว่า การศึกษาไม่มีผลต่อการยอมรับภาพลักษณ์ในด้านบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของนักการเมืองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ประชากรในการวิจัยซึ่งมีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี หรือสูงกว่าจะให้การยอมรับบทบาทของนักการเมืองในระดับกลางก่อนไปทางสูง คือมีเปอร์เซ็นต์ของการยอมรับ 40.1 และ 59.0 และผู้ที่อยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจะมีลักษณะเช่นเดียวกัน คือร้อยละ 47.3 และ 49.1 แต่การยอมรับในกลุ่มของผู้ที่จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายนี้เปอร์เซ็นต์ของความแตกต่างในการยอมรับไม่แตกต่างกันมากนัก ส่วนผู้ที่จบมัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่านั้นจะให้การยอมรับต่างไปจากระดับอื่น เพราะประชากรกลุ่มนี้จะให้การยอมรับอยู่ในระดับกลางร้อยละ 52.5 มากที่สุด

จากตารางที่ 4.12-4.14 สามารถสรุปผลการวิจัยได้ว่าตัวแปรทางด้านการศึกษาจะมีความสัมพันธ์กับการยอมรับภาพลักษณ์ด้านต่างๆของนักการเมืองแตกต่างกัน คือการศึกษาจะมีความสัมพันธ์กับการยอมรับภาพลักษณ์ของนักการเมืองในด้านความเป็นผู้นำทางการเมือง โดยกลุ่มประชากรวิจัยที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าจะให้การยอมรับและให้ความสำคัญกับความเป็นผู้นำทางการเมืองของนักการเมืองมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มประชากรที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

แต่อย่างไรก็ตามตัวแปรทางด้านการศึกษาที่มีความแตกต่างกันในกลุ่มประชากรวิจัยไม่มีความสัมพันธ์กับการที่จะยอมรับหรือไม่กับภาพลักษณ์ของนักการเมืองในด้านคุณสมบัติส่วนตัวและในด้านบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของนักการเมืองไม่ว่าจะเป็นบทบาทที่ถูกกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญหรือบทบาทในฐานะที่เป็นตัวแทนของประชาชน

ตารางที่ 4.15 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับการยอมรับภาพลักษณ์ในด้าน
ความเป็นผู้นำทางการเมืองของนักการเมือง

อาชีพ	การยอมรับภาพลักษณ์			รวม
	สูง	กลาง	ต่ำ	
ข้าราชการ, ทหาร, ตำรวจ	71	27	2	100
	71.0	27.0	2.0	24.3
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	80	17	3	100
	80.0	17.0	3.0	24.3
รับจ้างในสถานประกอบการ ภาคเอกชน	75	35		110
	68.2	31.8		26.7
อาชีพอิสระ	59	41	2	102
	57.8	40.2	2.0	24.8

Chi-Square = 16.380

D.F. = 6

Significance = 0.012

Gamma = -0.189

ข้อสังเกต ตัวเลขที่ไม่เต็มตารางทุกช่องนั้น เพราะค่าสถิติไม่สอดคล้องกับสภาพ
ความเป็นจริงของข้อมูล

จากตารางที่ 4.15 เมื่อพิจารณาถึงผลของการวิจัยในการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทางด้านอาชีพกับความเป็นผู้นำทางการเมืองพบว่า ค่าไคสแควร์มีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.012 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ความแตกต่างกันทางด้านอาชีพมีผลต่อการยอมรับภาพลักษณ์ในด้านความเป็นผู้นำทางการเมืองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ

การที่กลุ่มประชากรในการวิจัยมีอาชีพที่แตกต่างเป็นหลายอาชีพจะส่งผลต่อการยอมรับหรือไม่ยอมรับในการเป็นผู้นำทางการเมืองของนักการเมือง โดยที่ทุกกลุ่มอาชีพจะให้การยอมรับภาพลักษณ์ด้านนี้ของนักการเมืองในระดับที่สูง และพนักงานรัฐวิสาหกิจให้การยอมรับความเป็นผู้นำทางการเมืองสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 80.0 รองลงมาคือ กลุ่มข้าราชการ ทหาร ตำรวจ ร้อยละ 71 ส่วนผู้ที่ประกอบอาชีพรับจ้างในสถานประกอบการภาคเอกชนจะมีระดับของการยอมรับคิดเป็นร้อยละ 68.2 และท้ายสุดคือผู้ประกอบอาชีพอิสระที่ให้การยอมรับภาพลักษณ์ทางด้านนี้ร้อยละ 57.8

ตารางที่ 4.16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับการยอมรับภาพลักษณ์ในด้านคุณสมบัติส่วนตัวของนักการเมือง

อาชีพ	การยอมรับภาพลักษณ์			รวม
	สูง	กลาง	ต่ำ	
ข้าราชการ, ทหาร, ตำรวจ	14 14.0	78 78.0	8 8.0	100 24.3
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	19 19.0	70 70.0	11 11.0	100 24.3
รับจ้างในสถานประกอบการภาคเอกชน	23 20.9	84 76.4	3 2.7	110 26.7
อาชีพอิสระ	5 4.9	83 81.4	14 13.7	102 24.8

Chi-Square = 19.756

Significance = 0.003

D.F. = 6

Gamma = -0.132

จากตารางที่ 4.16 พบว่าการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทางด้านอาชีพที่มีความแตกต่างกันกับการยอมรับในด้านคุณสมบัติส่วนตัวของนักการเมืองนั้น ค่าไคสแควร์มีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.003 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่านัยทางสถิติที่ 0.05 ทำให้ได้ผลการวิจัยว่า ความแตกต่างกันทางด้านอาชีพมีผลต่อการยอมรับภาพลักษณ์ของนักการเมืองในด้านคุณสมบัติส่วนตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ กลุ่มประชากรในการวิจัยที่ประกอบอาชีพแตกต่างกันย่อมจะส่งผลต่อการยอมรับในด้านคุณสมบัติส่วนตัวในระดับกลางเช่นเดียวกัน โดยที่ผู้ประกอบอาชีพอิสระให้การยอมรับหรือไม่ยอมรับในด้านนี้สูงกว่าผู้ประกอบอาชีพอื่น คิดเป็นร้อยละ 81.4 รองลงมาคือผู้ประกอบอาชีพ ข้าราชการ, ทหาร และ ตำรวจ ให้การยอมรับร้อยละ 78 และผู้ที่รับจ้างในสถานประกอบการภาคเอกชนให้การยอมรับร้อยละ 76.4 ส่วนพนักงานรัฐวิสาหกิจจะให้การยอมรับในด้านคุณสมบัติส่วนตัวต่างจากความเป็นผู้นำทางการเมืองที่ การยอมรับเป็นเปอร์เซ็นต์น้อยสุดคือร้อยละ 70.0

ตารางที่ 4.17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับการยอมรับภาพลักษณ์ในด้าน
บทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของนักการเมือง

อาชีพ	การยอมรับภาพลักษณ์			รวม
	สูง	กลาง	ต่ำ	
ข้าราชการ, ทหาร, ตำรวจ	50 50.0	50 50.0		100 24.3
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	58 58.0	39 39.0	3 3.0	100 24.3
รับจ้างในสถานประกอบการ ภาคเอกชน	61 55.5	48 43.6	1 0.9	110 26.7
อาชีพอิสระ	62 60.8	37 36.3	3 2.9	102 24.8

Chi-square = 7.745

D.F. = 6

Significance = 0.257

gamma = 0.085

ข้อสังเกต ตัวเลขที่ไม่เต็มตารางทุกช่องนั้นเพราะค่าสถิติไม่สอดคล้องกับสภาพ
ความเป็นจริงของข้อมูล

จากตารางที่ 4.17 ซึ่งแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทางด้านอาชีพกับ
การยอมรับบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของนักการเมืองตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ
และในฐานะที่เป็นตัวแทนของประชาชนพบว่า ค่าไคสแควร์มีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.257
มากกว่า ค่านัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.05 และค่าความสัมพันธ์มีระดับที่ต่ำมาก อาชีพจึง

ไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับภาพลักษณ์ของนักการเมืองในด้านบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และในแต่ละอาชีพจะให้การยอมรับบทบาททางด้านนี้ของนักการเมืองในระดับกลางก่อนมาทางสูง โดยผู้ประกอบการอาชีพอิสระจะให้ความสำคัญหรือยอมรับภาพลักษณ์ของนักการเมืองนี้ในระดับที่สูงกว่าอาชีพอื่นคือร้อยละ 60.8 รองลงมาคือผู้ที่เป็พนักงานรัฐวิสาหกิจร้อยละ 58.0 และจะสังเกตเห็นได้ว่าผู้ประกอบการอาชีพอิสระจะให้การยอมรับภาพลักษณ์ของนักการเมืองในด้านคุณสมบัติส่วนตัวและบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบในระดับที่สูงกว่ากลุ่มอาชีพอื่น ส่วนภาพลักษณ์ในด้านความเป็นผู้นำทางการเมืองนั้นพนักงานรัฐวิสาหกิจจะให้การยอมรับมากกว่ากลุ่มอาชีพอื่นเช่นเดียวกัน

ตารางที่ 4.18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับการยอมรับภาพลักษณ์ในด้าน
ความเป็นผู้นำทางการเมืองของนักการเมือง

รายได้	การยอมรับภาพลักษณ์			รวม
	สูง	กลาง	ต่ำ	
ต่ำกว่า 8,000 บาท	56	42	2	100
	56.0	42.0	2.0	24.3
8,001-13,000 บาท	98	41	2	141
	69.5	29.1	1.4	34.2
13,001-18,000 บาท	53	17	1	71
	74.6	23.9	1.4	17.2
18,001-23,000 บาท	25	6	2	33
	75.8	18.2	6.1	8.0
23,001 บาทขึ้นไป	53	14		67
	79.1	20.9		16.3

Chi-Square = 18.228

D.F. = 8

Significance = 0.020

Gamma = 0.261

ข้อสังเกต ตัวเลขที่ไม่เต็มตารางทุกช่องนั้นเพราะค่าสถิติไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของข้อมูล

จากตารางที่ 4.18 ความสัมพันธ์ระหว่างความแตกต่างกันทางรายได้ของประชากร วิจัยกับภาพลักษณ์ในความเป็นผู้นำทางการเมืองนั้นค่าไคสแควร์ที่ได้รับมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.020 ซึ่งน้อยกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ 0.005 และค่าความสัมพันธ์เท่ากับ 0.261 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ตัวแปรทางด้านรายได้มีความสัมพันธ์กับการยอมรับภาพลักษณ์ของนักการเมืองในด้านของความเป็นผู้นำทางการเมืองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยแต่ละกลุ่มรายได้จะให้การยอมรับความเป็นผู้นำทางการเมืองในระดับสูงเช่นเดียวกันหมด ประชากรวิจัยส่วนใหญ่จะมีรายได้อยู่ระหว่าง 8,001-13,000 บาท แต่กลุ่มรายได้ที่ให้การยอมรับบทบาทในด้านความเป็นผู้นำทางการเมืองนั้นคือกลุ่มผู้มีรายได้ 23,001 บาทขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 79.1 รองลงมาคือผู้มีรายได้ อยู่ระหว่าง 18,001-23,000 บาท ซึ่งให้ความสำคัญร้อยละ 75.8 ส่วนผู้มีรายได้ระหว่าง 13,001-18,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 74.6 และผู้มีรายได้ต่ำลงไปอีกจะมีเปอร์เซ็นต์ลดลงไป เป็นลำดับ

เมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้ง 2 ตัว จะเห็นได้ว่ารายได้ที่แตกต่าง กันเป็นตัวแปรสำคัญกับการยอมรับหรือไม่ให้การยอมรับภาพลักษณ์ในความเป็นผู้นำทาง การเมือง และผู้มีรายได้มากจะมีคะแนนของการให้การยอมรับมากขึ้นไปด้วย และจากค่าของ ความสัมพันธ์ที่ได้พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรนั้นไม่ได้เกิดขึ้นจากเหตุบังเอิญแต่เกิดจาก ความสัมพันธ์ในลักษณะที่แท้จริง

ตารางที่ 4.19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับการยอมรับภาพลักษณ์ในด้าน
คุณสมบัติส่วนตัวของนักการเมืองของนักการเมือง

รายได้	การยอมรับภาพลักษณ์			รวม
	สูง	กลาง	ต่ำ	
ต่ำกว่า 8,000 บาท	11 11.0	75 75.0	14 14.0	100 24.3
8,001-13,000 บาท	23 16.3	108 76.6	10 7.1	141 34.2
13,001-18,000 บาท	9 12.7	58 81.7	4 5.6	71 17.2
18,001-23,000 บาท	8 24.2	21 63.6	4 12.1	33 8.0
23,001 บาทขึ้นไป	10 14.9	53 79.1	4 6.0	67 16.3

Chi-Square = 9.859

D.F. = 8

Significance = 0.275

Gamma = 0.132

จากตารางที่ 4.19 ค่าไคสแควร์ที่ได้รับจากการทำความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร
ทางด้านรายได้กับคุณสมบัติส่วนตัวของนักการเมืองมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.275 แสดงให้เห็น
ว่า รายได้ไม่มีผลต่อการยอมรับภาพลักษณ์ในด้านคุณสมบัติส่วนตัวของนักการเมืองอย่าง

มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งการที่กลุ่มประชากรในการวิจัยมีรายได้แตกต่างกันนั้นไม่ได้เกี่ยวข้องกับการให้ความสำคัญหรือยอมรับนักการเมืองในด้านของคุณสมบัติส่วนตัว ซึ่งผลของการยอมรับภาพลักษณ์ด้านนี้ไม่ว่าจะมีรายได้ต่อคนจำนวนเท่าไรจะให้การยอมรับในระดับกลางเช่นเดียวกันหมด โดยกลุ่มของผู้มีรายได้ระหว่าง 13,001-18,000 บาทจะได้รับคะแนนสูงสุดคือร้อยละ 81.7 รองลงมาคือผู้มีรายได้ 23,001 บาทขึ้นไป ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 79.1 ส่วนกลุ่มที่ให้ความสำคัญถึงเรื่องคุณสมบัติส่วนตัวของนักการเมืองน้อยที่สุดคือผู้ที่มีรายได้ระหว่าง 18,001-23,000 บาท มีคะแนนร้อยละ 63.6

ตารางที่ 4.20 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับการยอมรับภาพลักษณ์ในด้าน
บทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของนักการเมือง

รายได้	การยอมรับภาพลักษณ์			รวม
	สูง	กลาง	ต่ำ	
ต่ำกว่า 8,000 บาท	48	49	3	100
	48.0	49.0	3.0	24.3
8,001-13,000 บาท	80	61		141
	56.7	43.3		34.2
13,001-18,000 บาท	47	22	2	71
	66.2	31.0	2.8	17.2
18,001-23,000 บาท	18	14	1	33
	54.5	42.4	3.0	8.0
23,001 บาทขึ้นไป	38	28	1	67
	56.7	41.8	1.5	16.3

Chi-Square = 10.015

D.F. = 8

Significance = 0.264

Gamma = 0.106

ข้อสังเกต ตัวเลขที่ไม่เต็มตารางทุกช่องนั้นเพราะค่าสถิติไม่สอดคล้องกับสภาพ
ความเป็นจริงของข้อมูล

จากตารางที่ 4.20 การทดสอบไคสแควร์ที่ได้รับมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.264 และมีค่าความสัมพันธ์ที่ 0.106 ความแตกต่างกันของรายได้ไม่มีผลต่อการยอมรับภาพลักษณ์ในด้านบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของนักการเมือง การที่ประชากรในการวิจัยมีรายได้แตกต่างกัน การให้ความสำคัญกับบทบาทของนักการเมืองไม่ได้ขึ้นอยู่กับตัวแปรทางด้านรายได้ แต่จะสังเกตเห็นได้ว่าแต่ละกลุ่มอาชีพจะให้การยอมรับบทบาทด้านนี้ในลักษณะปานกลางค่อนข้างสูง โดยผู้มีรายได้อยู่ระหว่าง 13,001-18,000 บาท จะให้การยอมรับร้อยละ 31.0 และ 66.2 รองลงมาคือผู้มีรายได้ระหว่าง 8,001-13,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 43.3 และ 56.7 ซึ่งให้การยอมรับใกล้เคียงกับผู้มีรายได้ 23,001 บาทขึ้นไป คือ 41.8 และ 56.7 แต่จะสังเกตเห็นได้ว่ากลุ่มประชากรที่มีรายได้ต่ำกว่า 8,000 บาทจะมีคะแนนของการยอมรับในระดับกลางสูงกว่าผู้มีรายได้กลุ่มอื่น และผู้มีรายได้อยู่ระหว่าง 13,001-18,000 บาท จะให้การยอมรับในระดับสูงสูงกว่าผู้มีรายได้กลุ่มอื่นเช่นกัน

การวิเคราะห์ข้อมูลถึงสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลจากการวิจัยที่ได้รับจากการแจกแบบสอบถามและนำมาคำนวณค่าทางสถิติ เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลจะตรงตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยได้ให้ไว้หรือไม่ดังนี้ คือ

“ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ และสังคม อันได้แก่ เพศ, อายุ, การศึกษา, อาชีพ และรายได้มีความสัมพันธ์กับการยอมรับหรือไม่ยอมรับภาพลักษณ์ที่ไม่ดีของนักการเมือง”

จากการวิจัยนั้นตั้งได้กล่าวมาแล้วข้างต้นว่า ผู้วิจัยได้แบ่งการมองภาพลักษณ์ของนักการเมืองออกเป็น 3 ด้าน

1. ภาพลักษณ์ด้านความเป็นผู้นำทางการเมืองของนักการเมือง
2. ภาพลักษณ์ด้านคุณสมบัติส่วนตัวของนักการเมือง
3. ภาพลักษณ์ด้านบทบาท, หน้าที่ และความรับผิดชอบของนักการเมืองทั้งในสภาและนอกสภา
 - บทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ
 - บทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในฐานะที่เป็นตัวแทนของประชาชนและผล

การวิเคราะห์และทดสอบสมมติฐาน พบว่าตัวแปรอิสระหรือตัวแปรต้นด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม อันได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และ รายได้ ไม่ได้มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามในด้าน การยอมรับหรือไม่ยอมรับภาพลักษณ์ที่ไม่ดีของนักการเมืองในทุก ๆ ตัวแปรและ

ทุก ๆ ด้าน และตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ตรงตามสมมติฐาน คือตัวแปรทางการศึกษา, อาชีพ และ รายได้ ซึ่งแสดงผลการวิจัยได้ดังนี้คือ

1. การศึกษามีความสัมพันธ์กับการยอมรับหรือไม่ยอมรับภาพลักษณ์ในด้านความเป็นผู้นำทางการเมืองของนักการเมืองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.002 โดยประชากรในการวิจัยที่จบการศึกษาระดับ ปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี จะให้ความสำคัญกับการที่จะยอมรับหรือไม่ในระดับสูง และมีคะแนนสูงกว่าประชากรที่มีการศึกษาอยู่ในระดับอื่น คือ คิดเป็นร้อยละ 73.8 ส่วนกลุ่มที่ได้รับคะแนนรองลงมา คือ ผู้ที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ 60.0

2. อาชีพมีผลต่อการยอมรับหรือไม่ยอมรับภาพลักษณ์ในด้านความเป็นผู้นำทางการเมืองของนักการเมืองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.012 ประชากรที่มีอาชีพเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจนั้นจะให้ความสำคัญกับการยอมรับหรือไม่ยอมรับความเป็นผู้นำทางการเมืองในระดับสูงกว่าผู้ประกอบอาชีพอื่นคือคิดเป็นร้อยละ 80.0 ส่วนประชากรที่เป็นข้าราชการ, ทหาร และตำรวจ จะให้การยอมรับรองลงมาคือร้อยละ 71.0

3. อาชีพมีผลต่อการยอมรับหรือไม่ยอมรับภาพลักษณ์ในด้านคุณสมบัติส่วนตัวของนักการเมืองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.003 ประชากรแต่ละกลุ่มอาชีพจะให้การยอมรับเรื่องคุณสมบัติในระดับกลางเช่นเดียวกันทั้งหมด แต่ผู้ประกอบอาชีพอิสระ เช่น ค้าขาย , แพทย์ พยาบาล วิศวกร และทนายความ เป็นต้น จะให้การยอมรับระดับกลางนี้สูงกว่ากลุ่มอื่น โดยคิดเป็นร้อยละ 81.4 และผู้ประกอบอาชีพข้าราชการ ทหาร และตำรวจจะให้ความสำคัญด้านนี้รองลงมาด้วยคะแนนร้อยละ 78.0

4. รายได้มีผลต่อการยอมรับหรือไม่ยอมรับภาพลักษณ์ในด้านความเป็นผู้นำทางการเมืองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.020 โดยผู้ที่มีรายได้ 23,001 บาทขึ้นไป จะให้ความสำคัญกับการยอมรับภาพลักษณ์ ในด้านความเป็นผู้นำทางการเมืองในระดับสูง ร้อยละ 79.1 และกลุ่มที่ให้การยอมรับรองลงมาคือ ผู้มีรายได้อยู่ระหว่าง 18,001-23,000 ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 75.8

จากผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น กล่าวได้ว่า ภาพลักษณ์ของนักการเมืองในด้านความเป็นผู้นำทางการเมืองนั้น กลุ่มประชากรในการวิจัยที่มีอาชีพเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจมีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรีและมีรายได้ 23,001 บาทขึ้นไปจะให้

ความสำคัญกับการยอมรับหรือไม่ยอมรับภาพลักษณ์ที่ไม่ดีของนักการเมือง หรือกล่าวได้อีก
นัยหนึ่งว่า ตัวแปรทางด้านอาชีพ การศึกษา รายได้ มีความสัมพันธ์กับการยอมรับหรือไม่
ยอมรับความเป็นผู้นำทางการเมืองของนักการเมืองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

และกลุ่มประชากรซึ่งประกอบอาชีพอิสระ จะให้ความสนใจและยอมรับหรือไม่
ยอมรับภาพลักษณ์ในด้านที่เกี่ยวกับคุณสมบัติส่วนตัวของนักการเมือง กล่าวคือ ตัวแปร
ทางด้านอาชีพมีความสัมพันธ์กับการยอมรับหรือไม่ยอมรับภาพลักษณ์ในด้านคุณสมบัติส่วนตัว
ของนักการเมืองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ